

overført til amtskommunalt regie, og de i bilstandslovens § 87 ff omhandlede rådgivningscentre foreslås finansieret af vedkommende amtskommune på samme måde som finansieringen af den øvrige amtskommunale social- og sundhedsforvaltning.

Reglerne i *bilstandslovens afsnit I*. Almindelige bestemmelser, vil i overensstemmelse med udgangspunktet umiddelbart være gældende for de foranstaltninger, der lægges ud. Regler om indberetningspligt for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap forudsættes således fastsat med hjemmel i bilstandslovens § 19.

Bilstandslovens afsnit II-VI (om rådgivning og tilsyn, kontanthjælp, praktisk bistand i hjemmet, hjælpemidler og dag- og døgnpleje) er i princippet også tilstrækkeligt rummelige til at omfatte de tilsvarende funktioner inden for særforsorgen.

Det bemærkes herved, at der i forbindelse med udvælgelse af forsorgen på særforsorgsinstitutioner i et vist omfang er ydet bistand til eksterne klienter under vedvarende tilsyn fra en særforsorgsinstitution, herunder uddannelseshjælp, befordringsudgifter, betaling af kontingenter i normalbørnehaver m. v. svarende til den tilsvarende bistand, som ydes af kommunerne i henhold til bilstandsloven for andre klientgrupper. Disse ydelser til eksterne klienter skal fremtidig ydes af kommunerne i henhold til de almindelige regler i bilstandsloven for de pågældende bilstandsformer. De gældende generelle retningslinier vedrørende disse bilstandsformer forudsættes tilpasset bl. a. med hensyn til samarbejde eller vejledning fra socialcenter eller specialinstitution.

Som en konsekvens af den allerede eksisterende forpligtelse i henhold til bilstandslovens § 9 for det sociale udvalg i opholdskommunen til at yde den fornødne bistand, medmindre andet er bestemt i loven, vil det således også påhvile det sociale udvalg, når det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, herunder når der modtages indberetning om børn og unge med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, at drage omsorg for, at der tilvejebringes det rigtige beslutningsgrundlag, og at der iværksættes de fornødne former for bistand, herunder også i form af specialrådgivning eller optagelse på specialinstitution – foranstaltninger som det påhviler amtskommunen at stille til rådighed.

Det er således også det sociale udvalgs ansvar løbende at følge udviklingen hos børn og unge, herunder ikke mindst børn og unge med vidtgående fysiske og psykiske handicap og – i samarbejde med de amtskommunale myndigheder, der er inddraget i bistanden til den enkelte klient – at tage

de fornødne initiativer, f. eks. i forbindelse med bistand til uddannelse efter § 42.

Dog er det fundet hensigtsmæssigt i *ændringsforslaget til bilstandslovens § 29 at præcisere amtskommunens forpligtelse til at videreføre den specialrådgivning*, som hidtil har stået til rådighed for kommunerne fra særforsorgen eller er ydet direkte til klienterne og deres familier fra særforsorgens institutioner. Dog forudsættes særlige konsulenter for åndssvage og andre særlig svagtbegavede og de eksisterende konsulentordninger for blinde, døve, tunghøre og vanføre placeret i statsligt regie.

I *bilstandslovens afsnit VII* om institutioner ophæves kapitel 18 om institutioner under staten. Disse bestemmelser erstattes af bestemmelser, hvorefter *amtsrådet* i overensstemmelse med bilstandslovens almindelige princip for ansvarsplaceringen hos kommune eller amtskommune afhængig af, hvor udbredt behovet for den enkelte institutionstype er, *pålægges ansvaret for at sørge for det fornødne antal pladser* på specialdaginstitutioner for børn og unge samt specialdøgninstitutioner for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap. Reglerne om oprettelse og drift, om tilsyn og om visitation svarer til, hvad der gælder for andre amtskommunale institutionstyper.

Særforsorgens beskyttede værksteder vil derimod umiddelbart være omfattet af bilstandslovens §§ 91-95 om revalideringsinstitutioner og beskyttede virksomheder m. v., men det præciseres, at også særforsorgens dagcentre og daghjem omfattes af disse bestemmelser.

Udlægningen indebærer ikke i sig selv aktivitetsudvidelse på bilstandslovens område. På et enkelt område – særforsorgens bo-institutioner – er det dog hensigten at justere grænserne for betaling for opholdet af egne indtægter, senest med virkning fra 1. januar 1980.

De hermed forbundne merudgifter for kommuner og amtskommuner forventes dog – i hvert fald for en del – modsvaret af merindtægten ved fastsættelse af forældrebetaling for børns ophold i særlige daginstitutioner.

Der kan blive behov for, at socialministeriet afholder udgifter til oplysningsvirksomhed i forbindelse med lovens gennemførelse.

Til nr. 1

Det forekommer rigtigst, at der i forbindelse med de lovændringer, som særforsorgens udlægning forudsætter, søges tilvejebragt udtrykkelig lovhjemmel for anvendelsen af sikrede og lukkede afdelinger/institutioner, bæltefiksering og isolati-